

Camps, president

OPINIÓ

DESPRÉS D'ESCOLTAR EL PORTAVEU DEL PSOE, ANTONIO HERNANDO, HE COMPRES QUE AQUELLS QUE TANTES VEGADES EM VAN ADVERTIR QUE "DENUNCIAR LA CORRUPCIÓ ÉS UN ERROR" TENIEN TOTA LA RAÓ.

Benvolgut Sr. Camps: Valga aquesta carta per expressar-li el meu més sincer penediment pel meu comportament en el passat. No vaig valorar correctament el fonamental paper desenvolupat tant per vostè com pels seus governs a l'hora d'assegurar l'estabilitat de les institucions i la fortalesa de l'economia del meu país.

Vaig ser irrespectuós, desmesurat i irresponsable a l'hora de censurar la seva gestió política donant una importància desproporcionada a aspectes intrascendents com ara l'honradesa, la coherència o la lleialtat, principis que a hores d'ara entenc que estan absolutament sobrevalorats. Gràcies a la valenta decisió adoptada pel comitè federal he pogut entendre que tot allò de la corrupció del seu partit no era tan greu com jo en el seu dia vaig pensar. Han estat polítics amb una dilatada trajectòria, als quals s'han sumat els més significats dirigents juvenils del socialisme espanyol i valencià, els que al cap i a la fi m'han dut al camí recte i a la llum de la veritat. En aquests moments veig clar allò que, abans, el fanatisme i la intransigència em van impedir considerar. I és que res, absolutament res, de què s'acusa al Partit Popular valencià l'incapacitava llavors, ni l'incapacitarà demà, a vostè per ser el president d'aquesta gran comunitat.

Després d'escoltar el portaveu del PSOE, Antonio Hernando, he comprès que aquells que tantes vegades em van advertir que "denunciar la corrupció és un error" tenien tota la raó. És molt més important salvaguardar l'estabilitat institucional i econòmica d'un país que assegurar-se que aquesta tasca no recaigui en les mans d'un corrupte. On vas a parar? Aquests dies, en què per fi els socialistes espanyols han comprès allò que realment és important, em toca a mi reivindicar la seua figura i el seu impagable llegat polític.

JOSEP MORENO

Quina injustícia vam cometre els malvats que, com jo, no vam ser capaços d'entendre que hi ha coses que estan per damunt d'uns quants milions d'euros robats en un visita papal, unes ajudes a la cooperació o unes plantes de residus. A vostè ningú, igual que Rajoy, absolutament ningú ha pogut implicar-lo en res. És cert que dirigia, com Rajoy, el partit imputat per aquelles causes i també el govern que les va finançar, però ningú ha pogut a hores d'ara asseure'l en un banc per després condemnar-lo. És innocent mentre no es demostre el contrari i això, segons Susana Diaz, és el que conta.

Jo, senyor president, perquè per a mi vostè sempre serà el meu president, crec que ha arribat el moment de corregir tant de deficiències comès i tanta injustícia perpetrada contra la seua persona. Si vostè m'ho permet, trametré còpia d'aquesta sentida missiva a la seva companya de partit, la senyora Isabel Bonig. I ho faré amb la recomanació que reconsidere la seva actual posició de líder conservadora i candidata a la presidència de la Gene-

ralitat. És segur que obtindré la seua comprensió i el seu suport en aquesta tasca de redempció que no és altra que aconseguir que siga vostè el pròxim candidat del PP a la presidència de la Generalitat.

Ningú com vostè pot representar el naixement, també ací, d'aquest nou temps que s'ha iniciat a les Corts Espanyoles. Es necessiten líders amb una solvència contrastada en allò que de veritat avui importa: economia, constitucionalisme i impunitat. Homes com Rajoy o com vostè, president, són els cridats a liderar aquest nou temps de governs per al més votat i no per al que mes vots tinga. Homes la trajectòria dels quals els avale i no es puga trobar en la seua biografia ni un sol argument que els incapacite més enllà de les afinitats o discrepàncies ideològiques i programàtiques que ens separen. I és que en escoltar a Antonio Hernando explicar com la historia donarà la raó als qui faran al cap de Bàrcenas president he viscut una revelació definitiva: és el moment dels homes d'Estat, sí, senyor. Toca manar a aquells que son capaços de concitar, si no el suport, sí el consens necessari per deixar-los governar en el probable cas que no s'arribe a una majoria absoluta.

La història el crida, president. Les institucions valencianes, les espanyoles i les europees perillan sense la seua presència i compromís. Només vostè, com Mariano Rajoy, encarna aquesta nova política capaç d'unir en un sol cor aquesta majoria de valencians disposada a votar el seu partit atestat de corruptes convictes i confessos amb aquesta altra majoria de dirigents del PSOE disposats a abstenir-se perquè vostè i el que vostè representa puguin formar govern. Ànim, president. Ja sap que no pot comptar amb el meu vot; però això no obsta perquè no done per segura la meua responsable abstenció.

Consultor en comunicació